

Sygn. akt I C 890/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Barbara Rączka - Sekścińska Protokolant staż. Ewa Krasuska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013r., w Gdańsku

sprawy z powództwa A. Ł., T. Ł.

przeciwko Zakładowi (...) M. M. L. M. Spółce jawnej w O.

zapłatę

I Zasadza od pozwanego Zakładu (...) M. M., L. M. Spółki jawnej w O. solidarnie na rzecz powodów A. Ł., T. Ł. kwotę 114.192 zł (sto czternaście tysięcy sto dziewięćdziesiąt dwa złote) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia

19 marca 2013r., do dnia zapłaty,

II w pozostałej części oddala powództwo,

II Zasadza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 9.344 zł (dziewięć tysięcy trzysta czterdzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powodowie A. Ł. i T. Ł. wnieśli pozew przeciwko Zakładowi (...) Spółce jawnej M. M., L. M. w O. o zapłatę kwoty 114.192 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, iż z pozwanym łączyła ich umowa budowy 8 domków letniskowych, z terminem realizacji ustalonym na dzień 31 stycznia 2013 roku. Powodowie podkreślili, że pozwany nie zrealizował przedmiotu umowy oraz w dniu 24 stycznia 2013 roku, odstąpił od umowy, co było sprzeczne z jej postanowieniami. Powodowie wskazali, że w umowie strony zastrzegły karę umowną, w wysokości 1 % za każdy spóźniony dzień od dnia 31 stycznia 2013 roku. Wysokość kary umownej za jeden dzień zwłoki wynosi zatem 2.928 zł, zaś łącznie stanowi kwotę dochodzoną niniejszym pozvem. Powodowie, jako podstawę prawną roszczenia, wskazali przepis art. 471 k.c. w zw. z art. 353 k.c.

Nakazem zapłaty z dnia 19 kwietnia 2013 roku, wydanym w postępowaniu upominawczym, w sprawie I Nc 140/13, Sąd uwzględnił żądanie pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że prace budowlane na terenie nieruchomości powodów rozpoczęły się z dwu i pół miesięcznym opóźnieniem, z uwagi na prace kanalizacyjne, wykonywane na terenie nieruchomości. W tym czasie jednak, pracownicy pozwanego, wykonywali elementy konstrukcyjne domków, zgodnie z treścią umowy, zaś wykonane części konstrukcyjne były przechowywane w tartaku w B.. Pozwany podkreślił, iż nie miał

możliwości przywiezienia gotowych elementów i przechowywania ich na terenie nieruchomości powodów albowiem powodowie nie zapewnili odpowiednich warunków przechowywania, zaś nieodpowiednie składowanie elementów doprowadziłoby do ich zniszczenia. Pozwany podkreślił, że w trakcie wykonywania umowy dostarczył łącznie 7 transportów, każdy o pojemności 7m³, co wystarczyło na wykonanie 3 domków i podwaliny czwartego. Elementy niezbędne do wybudowania pozostałych domków były zaś przygotowane w magazynach pozwanego, w łącznej liczbie 9 transportów po 7m³. W ocenie pozwanego, wywiązał się on w pełni z ustaleń punktu 5 umowy, rodzących obowiązek zapłaty przez powodów drugiej transzy ceny w kwocie 40.000 zł. W związku zaś z faktem, iż powodowie nie wykonali powyższego obowiązku i uiścili jedynie kwotę 20.000 zł, pozwany, na podstawie art. 491 k.c., odstąpił od umowy łączącej strony, co spowodowało, iż żądanie zapłaty kary umownej jest bezpodstawne. W ocenie pozwanego, to zawinione i celowe działanie powodów, które narażało pozwanego na starty, doprowadziło do odstąpienia od umowy.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 8 września 2012 roku A. i T. Ł.zawarli z Zakładem (...) Spółką jawną M. M., L. M. w O. umowę, której przedmiotem była budowa 8 drewnianych domków letniskowych wraz z fundamentami, zgodnie z dokumentacją projektową. Domki miały być wykonane w stanie niemal gotowym do korzystania i być wyposażone m.in. w okno łazienkowe, drzwi łazienkowe, okna i drzwi wewnętrzne i zewnętrzne, podłogi, rynny. Miały także zostać zaimpregnowane i pomalowane. Roboty miały zostać wykonane z urządzeń i materiałów dostarczonych przez wykonawcę - Zakład (...) Spółkę jawną M. M., L. M., z wyjątkiem fundamentów, na które materiały miał dostarczyć zamawiający. Termin realizacji umowy ustalono na dzień 31 stycznia 2013 roku.

Strony ustaliły, że za wykonanie przedmiotu umowy zamawiający zapłaci wykonawcy wynagrodzenie w wysokości 36.600 zł netto za każdy domek. W dniu podpisania umowy A. i T. Ł. wpłacili pozwanemu zaliczkę w wysokości 5.000 zł za każdy domek, łącznie 40.000 zł. Druga część zaliczki w wysokości 5.000 zł za każdy domek, miała zostać zapłacona gotówką, po dostarczeniu przez Zakład (...) Spółkę jawną M. M., L. M. całości materiałów budowlanych, na miejsce budowy.

W umowie strony ustaliły, iż za każdy spóźniony dzień od daty 31.01.2013 r. będą naliczane odsetki karne w wysokości 1% za każdy dzień. Jeśli do dnia 28.02.2013 roku wykonawca nie wywiąże się w całości z umowy to wartość kwoty umowy będzie pomniejszona o kwotę 36.600 zł.

dowód: umowa z dnia 08.09.2012 r. k. 8-11, przesłuchanie powódki A. Ł. k. 71-73, 96-97

W pierwszych dniach listopada 2012 roku, przez okres kilku dni (3-4 dni) na terenie działki powodów, na której pozwany miał wykonywać prace budowlane, były wykonywane prace kanalizacyjne i elektryczne. Zakres powyższych prac nie uniemożliwiał pozwanemu wejścia na teren nieruchomości, przywiezienia materiałów, jak i wykonywania prac konstrukcyjnych. Działka, na której wykonywano inwestycję ma bowiem dużą powierzchnię (ponad 3.000 m²), była możliwość przechowywania materiałów w innych częściach działki niż te, w których wykonywano prace kanalizacyjne. Powierzchnia, na których wykonywane te prace była też stosunkowo niewielka. Dojazd na teren działki jest możliwy z kilku stron.

dowód: zeznania świadka T. P. k. 93, zeznania świadka J. N. k.94, przesłuchanie powoda T. Ł., przesłuchanie powódki A. Ł. k. 71-73, 96-97, dokumentacja fotograficzna k. 43-44

Pozwany przystąpił do wykonywania prac około 10 grudnia 2012 roku. Fundamenty wszystkich domków zostały wykonane zgodnie z umową. Przed Bożym Narodzeniem pracownicy pozwanego wykonali jeden domek drewniany - postawili ścianki boczne, wykonali konstrukcję dachu, który został pokryty papą. W styczniu 2013 roku pozwany przywiózł materiał na 3 kolejne domki. W drugim z wykonanych przez pracowników pozwanego domków zostały postawione ścianki boczne oraz wykonane krowie na dachu, zaś w trzecim ścianki boczne wykonano do połowy.

W związku z wykonanymi pracami, działający w imieniu pozwanego, M. M. zażądał od powodów zapłaty drugiej części zaliczki w wysokości 40.000 zł. W dniu 7 stycznia 2013 roku otrzymał od T. Ł. kwotę 20.000 zł. Kwota ta wynikała z porozumienia stron i miała zostać przeznaczona na wypłaty dla pracowników.

dowód: oświadczenie k. 11, zeznania świadka T. P. k. 93, zeznania świadka J. N. k.94, zeznania świadka S. B. k. 95, zeznania świadka P. H. k. 96, przesłuchanie powoda T. Ł., przesłuchanie powódki A. Ł. k. 71-73, 96-97, dokumentacja fotograficzna k. 43-44

W dniu 11 stycznia 2013 roku pracownicy pozwanego przestali wykonywania prac na terenie działki powodów. Spakowali maszyny i narzędzia budowlane oraz przywiezione na teren działki powodów elementy konstrukcyjne i zamierzali opuścić teren budowy. T. Ł. uniemożliwił im jednak wyjazd, w związku z czym część elementów konstrukcyjnych została na terenie działki. Było to niewiele materiału, który częściowo wystarczył na wykonanie, w terminie późniejszym drobnych prac wykończeniowych. Część materiału nadal znajduje się na działce powodów.

dowód: zeznania świadka T. P. k. 93, zeznania świadka J. N. k.94, przesłuchanie powoda T. Ł., przesłuchanie powódki A. Ł. k. 71-73, 96-97

W dniu 14 stycznia 2013 roku pozwany, Zakład (...) M. M. i L. M. Spółka jawna, wystawił powodom fakturę VAT nr (...) na kwotę 157.383,42 zł tytułem budowy domków letniskowych w stanie surowym zamkniętym oraz przygotowanie fundamentów betonowych. Po potrąceniu kwot wpłaconych przez powodów, tj. łącznie 60.000 zł, pozwany zażądał zapłaty kwoty 97.383,42 zł w terminie 3 dni tj. do dnia 17 stycznia 2013 roku. Powodowie nie wpłacili żądanej kwoty, nie zaakceptowali także zakresu wykonanych robót.

dowód: potwierdzenie k. 11, faktura VAT k. 13, pismo z 18.01.2013 r. k. 14, przesłuchanie powoda T. Ł., przesłuchanie powódki A. Ł. k. 71-73, 96-97, przesłuchanie przedstawiciela pozwanego M. M. k. 72, 96

Pismem z dnia 24 stycznia 2013 roku, działający w imieniu pozwanego, M. M. poinformował powodów, iż odstępuje od wykonania umowy albowiem A. i T. Ł. nie uregulowali brakującej części zaliczki w kwocie 20.000 zł. W odpowiedzi, powodowie wskazali na bezskuteczność odstąpienia z uwagi na brak podstaw prawnych. Oświadczyli, iż wykonane elementy mogą być przechowywane w metalowym pawilonie oraz w domkach znajdujących się na terenie działki oraz wezwali do realizacji przedmiotu umowy. W związku z nieprzystąpieniem przez pozwanego do wykonywania prac, pismem z dnia 11 marca 2013 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 18 marca 2013 roku, powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kary umownej w wysokości 114.192 zł w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania.

dowód: pismo z dnia 24.01.2013 r. k. 15, pismo z 11.02.2013 r. k. 12, pismo z 11.03.2013 r. k. 16, pismo z 04.04.2013 r. k. 17, przesłuchanie przedstawiciela pozwanego M. M. k. 72, 96

Pozwany nigdy nie przywiózł, na teren budowy, całości materiałów niezbędnych do wykonania wszystkich domków drewnianych. Nigdy nie zadeklarował także gotowości przywiezienia całości elementów konstrukcyjnych.

okoliczność bezsporna

Na terenie budowy była możliwość przechowywania elementów niezbędnych do wykonania domków oraz ich zabezpieczenia przed działaniem sił przyrody. Powierzchnia działki (ponad 3.000 m²) pozwala na przechowywanie gotowych elementów w różnych częściach działki. Na jej terenie znajdowało się kilka wykonanych domków, gdzie była możliwość przechowywania elementów konstrukcyjnych. Dodatkowo powodowie posiadają budynek o powierzchni ok. 400 m², znajdujący się w odległości ok. 14 km, od działki, na której były wykonywane prace, gdzie również była możliwość przechowywania elementów.

dowód: przesłuchanie powoda T. Ł., przesłuchanie powódki A. Ł. k. 71-73, 96-97

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny, sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt niniejszej sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, jak i nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, oparł się także na niekwestionowanych zeznaniach świadków T. P., J. N., S. B., P. H. oraz E. S.. W świetle jednak zakresu niniejszego postępowania - ustalenia czy powodom przysługuje kara umowna, w związku z niewywiązaniem się przez pozwanego z umowy oraz biorąc pod uwagę fakt, iż część okoliczności, w zakresie których zeznawali świadkowie była bezsporna, nie miały one zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd zważył przy tym, iż świadkowie S. B. i P. H. wskazywali na fakt wykonania całości prac przez pozwanego, jednak okoliczność ta nie była kwestionowana przez stronę powodową, która wskazywała jedynie, iż całość materiału nigdy nie znalazła się na terenie budowy.

Sąd oparł się także na zeznaniach stron postępowania A. i T. Ł.. Okoliczności przez nich podnoszone znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale, zgromadzonych w aktach sprawy. W konsekwencji Sąd uznał, iż zeznania przedstawiciela pozwanego M. M. w znacznej części stanowią przyjętą przez niego linię obrony. Zeznania te, w ocenie Sądu, były nielogiczne i niekonsekwentne, a nadto sprzeczne z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, w szczególności w zakresie, w jakim wskazywał na przyczyny opóźnienia prac, związane z ukształtowaniem terenu, pracami kanalizacyjnymi, co pozostawało w sprzeczności z zeznaniami świadka J. N. i S. B..

Mając powyższe na uwadze, na rozprawie w dniu 19 września 2013 r. Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność konsekwencji składowania elementów drewnianych na zewnątrz, jak i zwrócenie się do Instytutu Meteorologii i wskazanie warunków pogodowych w styczniu 2013 roku albowiem nie byłyby one istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. W ocenie Sądu, wniosek ten zmierzałby jedynie do bezpodstawnego przedłużenia postępowania. Należy bowiem mieć na uwadze, iż przedmiotem niniejszego postępowania było dokonanie oceny czy, w świetle regulacji umownych, pozwany miał prawo odstąpić od umowy i czy w konsekwencji powodom przysługuje możliwość domagania się kary umownej. W świetle zaś materiału zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności wykazania, iż pozwany nigdy nie przywiózł całości materiału na teren budowy, jak i nigdy nie zgłosił takiej gotowości, wnioskowane środki dowodowe prowadziłyby jedynie do przedłużenia postępowania.

Podkreślić należy, iż stan faktyczny niniejszej sprawy pozostawał w części bezsporny. Poza sporem leżały bowiem okoliczności zawarcia umowy przez strony, faktu przystąpienia przez pozwanego do wykonywania prac z opóźnieniem, co do zasady także, zakres wykonanych prac przez pozwanego (udokumentowany dokumentacją fotograficzną), jak i okoliczności zakończenia prac przez pozwanego i zejścia z budowy. Strony różniły się natomiast, co do oceny, czy pozwanemu, w świetle braku płatności drugiej transzy zaliczki przez powodów, przysługiwało prawo odstąpienia od umowy, a w konsekwencji czy powodowie zasadnie domagają się zasądzenia kary, wynikającej z umowy. Podkreślić przy tym należy, że strony pozostają w sporze, co do szeregu okoliczności związanych m.in. z przyczynami nieprzystąpienia do prac w terminie czy też jakością wykonanych prac, jednak okoliczności te pozostają poza zakresem rozpoznania w niniejszej sprawie. Postępowanie dowodowe, w niniejszym postępowaniu, miało bowiem na celu zbadanie czy pozwany miał prawo odstąpić od umowy i czy powodowie zasadnie domagają się kary umownej.

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności roszczenia powodów wskazać należy, że strony w niniejszej sprawie zawarły umowę budowy 8 domków letniskowych ustalając, iż powodowie, w dniu podpisania umowy, wpłacają pierwszą część zaliczki w kwocie 40.000 zł, zaś druga jej część (w wysokości 40.000 zł) zostanie wpłacona gotówką, po dostarczeniu przez pozwanego całości materiałów budowlanych, na miejsce budowy (punkt 5 umowy z dnia 08.09.2012 r.). Warunkiem zatem, od którego strony zgodnie uzależniły wypłatę drugiej części zaliczki, było dostarczenie materiałów niezbędnych do wykonania całości inwestycji, na teren budowy. W świetle powyższej regulacji oraz faktu, iż pozwany nigdy nie dostarczył całości materiału na teren budowy, powodowie mają prawo domagać się kar, wynikających z treści umowy.

Należy bowiem podkreślić, iż jedną z naczelnych zasad prawa cywilnego jest zasada autonomii woli stron, na którą składa się m.in. swoboda umów, którą definiuje się jako kompetencję do kształtowania przez podmioty wiążących je stosunków prawnych w drodze oświadczeń woli. Zasada ta nie ma jednak absolutnego charakteru, zaś jej granice zostały wskazane w przepisie art. 3531 k.c. W tym kontekście wskazać należy, iż strony w niniejszej sprawie tak ukształtowały, łącząc je stosunek prawny, iż warunkiem zapłaty kwoty 40.000 zł drugiej części zaliczki było dostarczenie przez powoda całości materiałów na teren budowy. Regulacja ta została wprowadzona za zgodą obu stron i z całą pewnością nie może zostać uznana za sprzeczną z prawem czy zasadami współżycia społecznego. Niesłusznie zatem wskazuje pełnomocnik pozwanego, iż warunek, wynikający z treści punktu 5 umowy, był niemożliwy do spełnienia, przez co w konsekwencji, powyższa regulacja nie powinna być stosowana. Należy bowiem mieć na uwadze, iż pozwany - Zakład (...) Spółka jawna M. M. i L. M. jest podmiotem, który zawodowo zajmuje się wykonywaniem tego typu prac, posiada odpowiednie doświadczenie by ocenić czy wprowadzenie takiej regulacji będzie dla niego korzystne, jak również czy realizacja takiego warunku jest możliwa do spełnienia. Ponadto, wspólnik pozwanego był, przed podpisaniem umowy, na miejscu, gdzie miały być wykonane prace budowlane, mógł zatem ocenić czy na terenie działki możliwe jest przechowywanie gotowych elementów czy też nie. W razie negatywnej oceny tej kwestii mógł nie zgodzić się na treść klauzuli z punktu 5 umowy czy też ukształtować ją w inny sposób by odpowiednio zabezpieczyć swoje interesy. Z całą pewnością, w momencie podpisania umowy, M. M. miał świadomość gdzie będą wykonywane prace, jakie są możliwości ich wykonania i przechowywania materiałów, a zatem niewątpliwie, gdyby spełnienie warunku przewidzianego w punkcie 5 umowy było niemożliwe do spełnienia, na co wskazuje pełnomocnik pozwanego, nie zgodziłby się na powyższą regulację umowną. Zarzut pozwanego nie zasługuje zatem na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, czego nie kwestionował sam pozwany, iż całość materiałów, niezbędnych do wykonywania wszystkich domków drewnianych, nigdy nie została przywieziona na teren budowy. Nie został zatem spełniony warunek, od którego uzależniona była wypłata drugiej części zaliczki przez powodów. Podnoszone przez pozwanego okoliczności, iż na terenie działki nie było miejsca do składowania materiału czy też odpowiedniego zabezpieczenia pozostają bez znaczenia dla oceny niniejszego stanu faktycznego. W takiej bowiem sytuacji nie przysługiwało mu prawo domagania się zapłaty pozostałej części zaliczki i po odmowie zapłaty kwoty 20.000 zł przez powodów - odstąpienia od umowy.

Na marginesie powyższych rozważań wskazać należy, iż w ocenie Sądu istniała możliwość składowania materiałów na terenie działki powodów. Działka ta ma bowiem dużą powierzchnię (ponad 3.000 m²), a zatem istniał teren, na którym, po odpowiednim przykryciu drewna, była możliwość jego składowania. Na terenie działki znajdowały się także 3 inne, wcześniej wykonane, domki, w których również możliwe było składowanie gotowych elementów. Wreszcie, jak wskazali powodowie, dysponują oni budynkiem o powierzchni 400 m², znajdującym się 14 kilometrów od miejsca budowy, gdzie również możliwe było składowanie gotowych elementów. W ocenie Sądu, gdyby pozwany wyraził chęć przywiezienia materiału na teren budowy to z pewnością strony znalazłyby miejsce na jego składowanie. Tym bardziej, iż strony czyniły ustalenia w tej kwestii. Z pisma powodów z dnia 11 lutego 2013 roku wynika, iż strony prowadziły rozmowy, co do sposobu przechowywania gotowych elementów. Należy przy tym podkreślić, co również nie było kwestionowane w toku postępowania, iż pozwany nigdy gotowości przywiezienia całości materiałów nie wyraził. Pozwany twierdził co prawda, iż całość materiałów została wykonana i znajdowała się w tartaku w B., jednak jak sam wskazał, nigdy nie skontaktował się z powodami w celu jego przewiezienia na teren budowy. Pozwany zatem nie wywiązał się z punktu 5 umowy, uzależniając przywiezienie materiałów od wpłacenia przez powodów kwoty 20.000 zł. Wprowadził zatem warunek, który pozostaje w sprzeczności z treścią zawartej między stronami umowy.

Strony w punkcie 7 umowy zastrzegły, iż za każdy spóźniony dzień od daty 31.01.2013 roku będą naliczone karne odsetki w wysokości 1 % za każdy dzień. Jeżeli do dnia 28.02.2013 roku wykonawca nie wywiąże się w całości z umowy to wartość kwoty umowy będzie pomniejszona o kwotę 36.600 zł. Strony zawarły zatem w umowie dodatkowe zastrzeżenie, wedle którego naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy pieniężnej (art. 483 § 1 k.c.). Wobec zaś niewykonania zobowiązania przez pozwanego, powodowie mogli skutecznie żądać zapłaty sumy, wynikającej z treści punktu 7 umowy. Należy przy tym wskazać na pewną nieścisłość w treści umowy, która jednak nie ma wpływu na zakres

odpowiedzialności i wysokość zobowiązania pozwanego. W punkcie 7 umowy nie sprecyzowano bowiem, od jakiej kwoty mają zostać naliczone odsetki w wysokości 1 % za każdy dzień. Powód w treści pozwu sprecyzował, iż podstawą obliczenia kary umownej jest całość wartości inwestycji. Pełnomocnik pozwanego wskazywał natomiast, iż 1 % winien zostać obliczony od wartości jednego domku. Obliczając jednak wysokość kary umownej, za pomocą każdego z powyższych sposobów, uzyska się tą samą kwotę. Należy bowiem wskazać, iż 1 % liczony od wartości inwestycji (292.800 zł) daje kwotę 2.928 zł za dzień, jak również 1 % liczony od wartości każdego z domków daje tą samą kwotę dziennie (36.600 zł x 1 % = 366 zł za domek x 8 = 2.928 zł za dzień). Biorąc zaś pod uwagę, iż liczba dni, za które należy się kara umowna wynosi 39 (powodowie pismem z 11 marca 2013 r. wezwali pozwanego do zapłaty) kwota kary umownej wynosi 114.192 zł. Brak wskazania w umowie podstawy obliczenia kary należy uznać jedynie za nieścisłość, wynikającą z faktu, iż powódka sama sporządzała umowę, nie korzystając z pomocy profesjonalisty, która dodatkowo nie ma wpływu na zakres odpowiedzialności pozwanego.

Mając powyższe na uwadze i uznając roszczenia za zasadne, Sąd, na mocy art. 471 k.c. w zw. z art. 483 k.c. i art. 3531 k.c. orzekł, jak w punkcie I wyroku.

Ponadto Sąd, mając na uwadze treść art. 481 § k.c. uwzględnił żądanie powodów w zakresie zasądzenia odsetek ustawowych. Sąd zasądził jednak odsetki od dnia 19 marca 2013 roku albowiem pozwany odebrał wezwanie do zapłaty w dniu 18 marca 2013 roku. Od dnia 19 marca 2013 roku pozwany popadł zatem w opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

W związku z tym Sąd oddalił powództwo w zakresie zasądzenia odsetek za okres od dnia 12 marca do 18 marca 2013 roku, o czym orzekł w punkcie II wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, zawarte w punkcie III wyroku, Sąd oparł o treść art. 98 § 1 k.p.c. Przepis ten określa zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, która oznacza, że strona która sprawę przegrała zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty. Przegrywającym jest powód, którego żądanie nie zostało uwzględnione, lub pozwany, którego obrona okazała się nieskuteczna.

Mając na uwadze, iż Sąd uwzględnił powództwo, a zatem stroną przegrywającą była strona pozwana, kosztami sądowymi w postaci opłaty pozwu w kwocie 5.710 zł należało obciążyć pozwanego, jak również należało zasądzić od pozwanego na rzecz powodów kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze treść § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, powiększoną o kwotę 34 zł opłaty od złożonego do akt sprawy pełnomocnictwa procesowego.